

Хайрединъ войвода.

32.

Бавно

Богъ да бие сива кукувица,
 Че закука рано предъ Благовець,
 Та измами Хайрединъ войвода,
 Та излѣзе по гора зелена
 Съсъ петстотинъ сѣ отборъ юнаци.
 Излѣзоха на Стара-планина.
 До срѣди нощъ месечина грѣе,
 Отъ полунощъ мъгла припаднала,
 А по зори ситенъ дѣждъ удари,
 Пресѣче го на бѣли снѣгове.
 Премръзнаха крака до колѣни,
 Замръзнаха цървули на крака,
 Замръзнаха чанти на гърбове,
 Замръзнаха пушки на рамене,
 А пищови — у мазни силахи.
 Оттрошиха кондаци отъ пушки,
 Накладоха силенъ буенъ огънь,
 Огрѣха се премлади юнаци.